

УДК 657.633

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Студ. Іваніцька В.О., гр ОАМГ-16
Науковий керівник доц. Є.Б. Хаустова
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета дослідження. Визначити шляхи удосконалення фінансового обліку готової продукції та її реалізації. В сучасних ринкових умовах успішна діяльність кожного суб'єкта господарювання полягає у підвищенні рівня економічної ефективності виробництва продукції. Облік готової продукції є важливою темою для розгляду і її актуальність полягає в тому, що більшість підприємств України займається виробництвом та реалізацією продукції[1].

Завдання. Проаналізувати проблеми обліку готової продукції на вітчизняних підприємствах та рекомендувати практичні заходи з їх вирішення в рамках організації облікової роботи.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єкт – процес обліку готової продукції та її реалізації. Предмет – організація облікової роботи на вітчизняних підприємствах.

Методи та засоби дослідження. Системний аналіз - вивчення об'єкта дослідження як сукупності елементів, що утворюють систему; аналогія - прийом наукового дослідження, за яким пізнання одних об'єктів досягається на основі подібності їх до інших; функціонально-вартісний аналіз вивчає об'єкти на стадії інженерної підготовки виробництва, включаючи проектування і функціонування складних систем з оцінкою їх вартісних показників (наприклад, установа вартості виробничого браку).

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів.

- удосконалено набуло подальшого розвитку практичне використання реєстрів з реалізації готової продукції;
- удосконалено методичні підходи до відображення в обліку корегування собівартості готової продукції в залежності від співвідношення фактичного та облікового рівня витрат виробництва.

Результати дослідження. Облік готової продукції здійснюється на основі первинних документів – актів, накладних, відомостей випуску продукції, а також документів, що засвідчують якість. З використанням спеціальних програмних продуктів на багатьох виробничих підприємствах прийнято вести облік реалізації готової продукції без застосування узагальнюючих документів.

Виняток становить формування оборотно-сальдової відомості за рахунком 26 "Готова продукція". Цей документ характеризує інформацію щодо оборотів і залишків готової продукції.

Однак, її недостатньо, тому доцільно на підставі первинних документів складати реєстри документів з реалізації готової продукції. Реєстри необхідно формувати за напрямками реалізації, видами продукції, покупцями та замовниками.

Щоденне заповнення цих реєстрів дасть змогу здійснювати оперативний контроль за реалізацією продукції, застосуванням цін та їх змінами, надходженням виручки[2].

Випуск готової продукції за звітний місяць відображають у двох оцінках: за обліковими цінами (за плановою собівартістю) і за фактичною собівартістю, яка

визначається наприкінці місяця після упорядкування звітної калькуляції, яка базується на даних аналітичного обліку.

В аналітичному обліку можливе відображення готової продукції за обліковими цінами, а надходження та відпуск готової продукції в синтетичному обліку - за фактичною виробничою собівартістю.

При цьому облікові записи в системі рахунків можуть бути різними. Деталізацію рахунків варто здійснювати, максимально відображаючи інформаційну систему управління реалізації продукції.

Оскільки метою ведення бухгалтерського обліку операцій з продажу продукції є надання користувачам інформації про результати діяльності підприємства для прийняття рішень, деталізацію рахунків варто здійснювати, максимально відображаючи інформаційну систему управління продажами[3].

Так, на думку Пушкаря М.С., щоб позбутися розбіжностей в оцінці готової продукції, необхідно визначити відхилення між фактичною й обліковою вартістю продукції після формування калькуляції, та скласти виправні проводки: Дт26 "Готова продукція"; Кт23 "Виробництво" (якщо фактична собівартість готової продукції перевищує умовну вартість) [4].

Надалі автор вважає за доцільне на виробничих підприємствах до рахунку 26 "Готова продукція" відкрити два субрахунки: 261 "Готова продукція за обліковими цінами"; 262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готової продукції від облікової ціни".

Тоді коригуючи записи по субрахунках будуть такими : Дт261 "Готова продукція за обліковими цінами"; Кт262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готової продукції від облікової ціни"[4].

При від'ємному значенні відхилення запис на рахунках обліку буде зворотнім:

Дт 262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готової продукції від облікової ціни"; Кт 261 "Готова продукція за обліковими цінами".

Для вдосконалення обліку реалізації готової продукції вважаємо за необхідне розмежувати витрати на збут, які пов'язані з доведенням до споживача (тара, упаковка, вантажні роботи, транспортування, складування, витрати на утримання складів, магазинів, торгового персоналу тощо) та маркетингові витрати, що виникають у зв'язку з вивченням і стимулюванням попиту, пошуком інформації про ринки збуту і розширенням частки ринку виробника.

Виходячи з цього, доцільним вважається введення субрахунків до рахунку 93: 931 "Витрати складу та транспорту" та 932 "Маркетингові витрати".

Висновки. Отже, на підставі первинних документів доцільно складати реєстри, так як це дасть змогу здійснювати оперативний контроль за реалізацією готової продукції, застосуванням цін та їх змінами, надходженням виручки.

А також щоб позбутися розбіжностей в оцінці готової продукції після формування калькуляції, потрібно складати виправні проводки.

На промислових підприємствах, які мають значні обсяги виробництва і реалізації, доцільно використовувати логістичні способи та прийоми управління випуском і збутом продукції, оскільки вони дають найкращі результати.

Для інформаційного забезпечення маркетингових і логістичних процедур необхідно формувати і передавати на відповідні рівні управління повну, своєчасну та достатню інформацію про кількісні та вартісні показники щодо залишків готової продукції на будь-який момент часу, про вартість відпущеної оплаченої та неоплаченої продукції, про сегменти ринків збуту і витрати, пов'язані із збутовою діяльністю.

Сьогодні однією з складових ефективної організації обліку наявності та руху готової продукції є високий рівень використання облікової інформації для оцінки якісних та кількісних характеристик готової продукції.

Ключові слова: собівартість продукції, витрати виробництва, витрати реалізації, реєстр документів, корегування собівартості.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Верхоглядова Н.І. Бухгалтерський фінансовий облік: теорія та практика (навч.-практ. посіб.) / Верхоглядова Н.І., Шило В.П., Ільїна С.Б., Кисла В.І. – К.:ЦУЛ, 2010.–536 с.
2. Вігуржинська С.Ю. Економіка підприємства/Конспект лекцій. -Одеса,2004.-256 с.
3. Круш П.В., Подвігіна В.І., Сердюк Б.М. та ін. Економіка підприємства: Навч. посіб. / за заг. ред. П.В.Круша, В.І. Подвігіна. - К.: Ельга-Н., КНТ, 2007. - 780 с.
4. Сучасні проблеми розвитку системи обліку в Україні [Текст] : монографія / М. С. Пушкар, Л. В. Нападовська, Я. Д. Крупка [та ін.] ; за ред. М. С. Пушкар. – Тернопіль : Економічна думка, 2010. – 267 с. – До 50-річчя ТНЕУ. – Із змісту : Пушкар, М. С. – С. 6–36 ; С. 128-149 ; С. 206-215.

УДК 336.145

БЮДЖЕТУВАННЯ ЯК УПРАВЛІНСЬКА ТЕХНОЛОГІЯ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. І.І. Трошій, гр. Е-31

Студ. К.М. Купрієнко, гр. Е-31

Науковий керівник доц. Я.В. Догадайло

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Мета і завдання. Метою дослідження є поглиблення теоретичних і удосконалення методичних основ щодо удосконалення технології бюджетування в системі управління підприємствами легкої промисловості. Для досягнення поставленої мети вирішено наступні завдання: формування понятійного апарату бюджетування; визначення бюджетування як управлінської технології підприємства; формування системи підконтрольних показників; складання форматів основних бюджетних документів та вибір комплексного бюджетного документу.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єкт дослідження - бюджетування підприємства. Предмет дослідження – методи, моделі та технології бюджетування підприємства.

Методи та засоби дослідження. Системний підхід, метод індукції, метод дедукції, метод логіко-теоретичного узагальнення, метод порівняння, метод експертних оцінок, SWOT – аналіз, метод статистичного аналізу бухгалтерських рахунків, матричний метод

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Удосконалено технологію бюджетування шляхом додавання до неї складових, які пов'язують бюджетування зі стратегією розвитку підприємства; вперше обґрунтовано збалансовану систему показників, що характеризує результативність кожної стратегії; удосконалено формати основних бюджетних документів шляхом розділення витрат на